

РЕШЕНИЕ

№ 28276

гр. София, 27.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35
състав**, в публично заседание на 11.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **10245** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от АПК във вр. чл. 164, ал. 1 от ЗМВР. Производството е образувано по жалба на Н. Д. Ц., ЕГН: [ЕГН], адр. [населено място], [улица], вх. А, ет. 3, ап. 10 срещу заповед № 513з-9698/13.09.2024 г. на директора на СДВР-МВР, с която на основание чл. 143, ал. 1, т. 6, чл. 159, ал. 1, т. 3 и чл. 164, ал. 1 от ЗМВР във р. със заповед № 8121К-11191/22.07.2024 г. на Министъра на вътрешните работи относно изменение на заповед № 8121Н-528/24.02.2015 г. за утвърждаване на щат на СДВР, заповед № 8121К-11829/14.08.2024 г. за изменение на заповед № 8121К-11191/22.07.2024 г. и протокол № 513р-93135/13.09.2024 г. по описа на СДВР, жалбоподателят е преназначен от длъжност „полицейски инспектор IV степен в 02 група „Пътен контрол“ на 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“ към отдел „Пътна полиция“ на СДВР“ на изпълнителска длъжност „полицейски инспектор IV степен в /ЧОД/ в група „Териториална полиция“ – С. на сектор „Охранителна полиция“ към 1-во РУ при СДВР“. Твърди незаконосъобразност на административния акт, поради противоречието му с материалния закон - немотивираност. Моли отмяна на акта и присъждане на деловодни разноски.

Ответникът Директор на СДВР оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена. Претендира деловодни разноски.

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства по реда на чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на акта по чл. 146 от АПК:

Безспорно е, че жалбоподателят е полагал труд по служебно правоотношение в СДВР, като с процесната заповед, на основание чл. 143, ал. 1, т. 6, чл. 159, ал. 1, т. 3 и чл. 164, ал. 1 от ЗМВР във р. със заповед № 8121К-11191/22.07.2024 г. на Министъра на вътрешните работи относно изменение на заповед № 8121Н-528/24.02.2015 г. за утвърждаване на щат на СДВР, заповед № 8121К-11829/14.08.2024 г. за изменение на заповед № 8121К-11191/22.07.2024 г. и протокол № 513р-93135/13.09.2024 г. по описа на СДВР, е преназначен от длъжност „полицейски инспектор IV степен в 02 група „Пътен контрол“ на 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“ към отдел „Пътна полиция“ на СДВР“ на изпълнителска длъжност „полицейски инспектор IV степен в /ЧОД/ в група „Териториална полиция“ – С. на сектор „Охранителна полиция“ към 1-во РУ при СДВР“. Видно е, че преназначаването е извършено във връзка с утвърдено ново щатно разписание на СДВР от Министъра на МВР. Преназначаването, обаче, е на основание чл. 164, ал. 1 от ЗМВР, поради което законността на заповедта следва да се обсъди във връзка с посочените в нормата хипотези, които не отнасят към хипотезата на съкращаване в щата. По-конкретно, разпоредбата предвижда, че държавният служител може да бъде преназначен по негово искане на друга не по-висока длъжност. Следователно, законността на заповедта предвижда преназначаване на точно посочена от служителя длъжност.

Заповедта е издадена от компетентен орган по чл. 159, ал. 1, т. 3 от ЗМВР и съдържа формата и реквизитите по чл. 59 от АПК, поради което е валиден административен акт. Тук следва да се посочи, че заповедта, доколкото засяга права и интереси на адресата ѝ, издадена е от административен орган в административно правоотношение по смисъла на чл. 2 от ЗДСл, то тя е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК и на основание чл. 128, ал. 1, т. 1 от АПК подлежи на съдебен контрол пред административния съд.

Както се посочи, законосъобразността на заповедта се предпоставя от заявление на служителя за преназначаването му на конкретна длъжност и преназначаването му именна на тази длъжност. Както се посочи, в мотивите на заповедта е посочено, че преназначаването на жалбоподателя е във връзка със съкращаване на щата в СДВР. В този смисъл е извършена процедурата по чл. 7, ал. 1, т. 1 и ал. 4 от НАРЕДБА № 8121з-310 от 17.07.2014 г. за преназначаване на държавните служители в Министерството на вътрешните работи, като с протокол рег. № 513р-93135/13.09.2024 г. /л. № 12/ на жалбоподателя е представена справка № 513р-92853/12.09.2024 г. за вакантните длъжности в СДВР. С процесната заповед жалбоподателят е назначен на такава вакантна длъжност. Изложи се, обаче, че преназначаването на жалбоподателя е по реда на чл. 164, ал. 1 от ЗМВР, като законосъобразността на заповедта се предпоставя от заявление на служителя за преназначаването му на конкретна длъжност и преназначаването му именна на тази длъжност. Със заявление рег. № 513р-92612/12.09.2024 г. /л. № 10/, жалбоподателят е посочил длъжност, на която иска да бъде предназначен - „полицейски инспектор IV степен в 02 група „Пътен контрол“ на 01 сектор „Пътен контрол и организация на движението“ към отдел „Пътна полиция“ на СДВР“ към отдел „Пътна полиция“ при СДВР. Това заявление не е уважено с резолюция върху него от 12.09.2024 г. и с процесната заповед е преназначен на изпълнителска длъжност „полицейски инспектор IV степен в /ЧОД/ в

група „Териториална полиция“ – С. на сектор „Охранителна полиция“ към 1-во РУ при СДВР“. Тези факти обуславят незаконност на заповедта, доколкото не са спазени хипотезите на чл. 164, ал. 1 от ЗМВР. Обаче, с акт за встъпване в длъжност от 16.09.2024 г. /л. № 14/, жалбоподателят е встъпил в длъжността, на която е преназначен. Настоящият състав приема, че това е съгласие по смисъла на чл. 164, ал. 1 от ЗМВР, което е санирало преназначаването. За да се ползва от правото да възрази успешно срещу незаконосъобразността на преназначаването, жалбоподателят не е следвало да встъпва в длъжността, на която не е поискал да бъде преназначен. За да се ползва от правото да възрази успешно срещу евентуална заповед за прекратяване на служебното правоотношение, поради съкращаване на щата, то жалбоподателят отново не е следвало да встъпва в длъжността на преназначаването си. Настоящият състав не приема възраженията на жалбоподателя, че е встъпил в длъжността, поради отправено предупреждение за прекратяване на служебното му правоотношение, поради съкращаване в щата. Тези предупреждения не са от естество да укажат принуда, а от естество да разяснят бъдещи правни действия.

Предвид гореизложеното, и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК съдът приема, че жалбата следва да отхвърли.

На основание чл. 143, ал. 3 от АПК, на ответната администрация следва да се присъдят деловодни разноски в размер на 100 лв. юрисконсултско възнаграждение.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Д. Ц., ЕГН: [ЕГН], адр. [населено място], [улица], вх. А, ет. 3, ап. 10 срещу заповед № 513з-9698/13.09.2024 г. на директора на СДВР-МВР

ОСЪЖДА жалбоподателя Н. Д. Ц., ЕГН: [ЕГН], адр. [населено място], [улица], вх. А, ет. 3, ап. 10 да заплати на СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ-МВР, на осн. чл. 143, ал. 3 от АПК, сумата от 100 лв. деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено.